

РЕШЕНИЕ

№ 3051

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2255** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба на И. Б. А. срещу Заповед № Д-01/29.01.2020г. на председателя на Държавната агенция метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с която на основание чл.90, ал.1, т.4, чл.93, ал.1, чл.89, ал.1 и ал.2, т. и т.5 ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година“.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена в нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. На първо място сочи, че заповедта е издадена в нарушение на преклузивния срок по чл.94, ал.1 ЗДСл – дисциплинарнонаказващият орган разбрал за извършеното нарушение от доклад от 09.10.2019г., а заповедта била издадена 20 дни след изтичане на двумесечния срок – на 30.01.2020г. На следващо място са мотивирани доводи за нарушение на чл.97 ЗДСл – в заповедта не бил посочен размерът на наказанието. Макар и да не бил извършил вмененото му дисциплинарно нарушение, жалбоподателят намира, че при издаване на заповедта органът е следвало да спази предвидената в закона процедура по налагане на наказанието за него, но в случая не съобразил тежестта на извършеното нарушение и настъпилите от него последици /чл.91, ал.1, т.1 ЗДСл/, не посочил мотиви досежно съответствието на нарушението с наложеното за него наказание, не било взето предвид и цялостното поведение на държавния служител. ДНО възприел за безспорно доказани

дисциплинарни нарушения, за които оспорващият въобще не бил уведомен като по този начин нарушил правото му на защита, тъй като не му предоставил възможност да изрази становище и защити правата си.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Т., който излага допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт в писмена защита. В нея е мотивирано, че допълнително представената в хода на съдебното производство заповед от 09.03.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка в оспорената заповед досежно размера на наложеното наказание, не я санира, тъй като се касае за съществен реквизит на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Поради това намира, че в случая не се касае за допуснатата очевидна фактическа грешка при издаване на оспорения акт, която може да бъде поправена по посочения ред, тъй като за да е налице такава следва да има несъответствие между изразената с административния акт и действителната воля на издателя, но в оспорената заповед изначално липсва такава. На следващо място възможността за саниране на акта била преклудирана. Позовавайки се на документите от представеното служебно досие, жалбоподателят отново сочи, че липсват мотиви и въобще извършена преценка защо при липса на противоправно поведение до този момент е наложено третото по тежест дисциплинарно наказание.

Ответникът по оспорването, чрез адв.М. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Съображения по съществуването на спора са развити в писмени бележки, в които се мотивира, че не е изтекъл преклузивният двумесечен срок за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като соченият доклад от 09.10.2019г. съдържа данни за предполагаемо нарушение, но не съдържа достатъчно данни, от които да бъде направен извод, че е открито нарушението и неговият извършител. Основните признаци на нарушението – извършителят, изпълнителното деяние, времето и мястото на извършване на нарушението и релевантните към него обстоятелства, станали известни на ДНО едва след приключване работата на дисциплинарния съвет по образуването дисциплинарно дело след получаване на неговото становище на 20.12.2019г. По отношение на възражението за неиндивидуализиране на размера на наказанието твърди, че този порок е саниран чрез издаването на последващата заповед за поправка на очевидна фактическа грешка. Не отговаряло на фактите твърдението на оспорващия за нарушаване на правото му на защита, тъй като след установяване на дисциплинарното нарушение същият е бил поканен да даде писмени обяснения по случая. Събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства по несъмнен начин установявали извършването на двете дисциплинарни нарушения, за които е наложено процесното наказание. Претендира присъждането на разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че със Заповед № Н-155/06.07.2018г. на председателя на ДАМГН жалбоподателят е преназначен на длъжността „заместник-главен директор на Главна дирекция „Контрол на качеството на течните горива“ в ДАМГН, която длъжност заема и към настоящия

момент. По делото са приобщени като доказателства длъжностни характеристики, в които са разписани изискванията за заемане на длъжността, задълженията и функциите ѝ, както и субординационните връзки.

На 09.10.2019г. с вх.№ Z-9317 в деловодството на ДАМТН е заведен доклад от Х. Ш. – В., началник Отдел ИГСМП, до председателя на ДАМТН и главния директор на ГД ККТГ /л.91-92 по делото/. В доклада се сочи, че на същата дата, идвайки на работа, жалбоподателят А. „държал сметка“ на Ш. защо старши експерт М. К. е предложена за представител от лабораторията при арбитражни изпитвания в Заповеди №№ 2100-59/08.10.2019г., 2100-56/08.10.2019г., 2100-58/08.10.2019г. и 2100-57/08.10.2019г. на главния директор на ГД ККТГ, като изразява становище, че по принцип е съгласна с това, че при арбитражното изпитване следва да присъства експертът, направил изследването по съответната проба, но това не винаги е възможно. На висок тон в коридора на петия етаж А. говорел, че за Ш. няма правила за изпълнение. През последните четири години откакто била назначена за началник на отдела имало много подобни случаи, но от страх за работното си място не била писала доклади.

Със Заповед № А-838/02.12.2019г. на председателя на ДАМТН е наредено образуването на дисциплинарно дело срещу И. А..

Със Заповед № А-572/05.09.2019г. на председателя на ДАМТН е назначен Дисциплинарен съвет и е утвърден правилник за дейността му.

На 04.12.2019г. е проведено първото заседание на Дисциплинарния съвет /ДС/ по случая като взетите решения са обективирани в Протокол № 1 /л.26 и сл. по делото/. На заседанието са разгледани длъжностните характеристики на главния директор и заместник-главния директор на ГД ККТГ, длъжностните характеристики на началник отдел ИГСМП в ГД ККТГ и на началник отдел „Контролно-методичен“. От тях е установено, че заместник-главният директор на ГД ККТГ пряко организира, ръководи и контролира дейността на инспекторите като във всички останали случаи подпомага главния директор в осъществяване на правомощията му. Работата на началника на отдел ИГСМП се възлага директно от главния директор, пред когото той отчита изпълнението на възложените му задачи. Дейностите по изготвяне на заявки за изпитване на взетите проби от течни горива в подвижна или стационарна лаборатория и възлагането на изпитване на проби във външни акредитирани лаборатории, вкл. при арбитражни изпитвания, е в преките задължения на началника на Отдел „Контролно-методичен“.

За изясняване на фактите, изложени в доклада от 09.10.2019г. е изслушана и Д. И. – главен директор на ГД ККТГ. Тя пояснила, че до нея е достигнала информация за случая и за други подобни, като е информирала, че в сила е нова редакция на вътрешните правила, с която се урежда изрично възможността за участие на служители от отдел ИГСМП при провеждане на арбитражни процедури.

На 13.12.2019г. е проведено заседание на Дисциплинарния съвет, чиито решения са обективирани в Протокол № 2 от същата дата /л.19 и сл. по делото/. На проведеното заседание е изслушана Х. Ш. – началник на Отдел „Изпитване на горива, смазочни материали и присадки“ /ИГСМП/, с оглед изясняване на фактите, посочени в представения от нея до председателя на агенцията доклад от 09.10.2019г. Според твърденията на г-жа Ш. на 09.10.2019г. около 9,30 часа жалбоподателят поискал обяснения от нея защо на арбитражни изпитвания, посочени в Заповеди №№ 2100-59/08.10.2019г., 2100-56/08.10.2019г., 2100-58/08.10.2019г. и 2100-57/08.10.2019г.

на главния директор на ГД ККТГ, за представител от лабораторията е определена старши експерт М. К.. Жалбоподателят считал, че при тези изпитвания трябва да присъства експертът от лабораторията, изпитал контролната проба. В хода на словесните пререкания А. отправил твърдения, че Ш. не спазва никакви правила. По същество се сочи, че правомощието за определяне на експерта, който ще участва при извършването на арбитражните процедури, е на началника на Отдел ИГСМП. Ш. заявила, че се чувства обидена и достойнството ѝ е накърнено от твърдението на А., че не спазва никакви правила, още повече, че той не познавал в детайли уменията на отделните служители в лабораторията. Обсъдени са предишни доклади на Ш., в които отново се твърди намеса на А. в работата ѝ, които поради отдалечеността им във времето назад и излизане извън периода, относим към наложеното дисциплинарно наказание не следва да бъдат обсъждани. Във връзка с твърденията на Ш., че жалбоподателят не за първи път се намесва в работата на лабораторията, от Дисциплинарния съвет са изслушани служителите А. П. - началник на Отдел „Контролно-методичен“ и С. Т. – началник на Регионален отдел „Проверка и контрол на качеството на течните горива Ю. България“. При изслушването П. информирала, че опитите за намеса в работата на отделите на Главната дирекция от страна на А. са често срещано явление като например на 12.12.2019г. отправил твърдения пред главния директор, че стойностите в една от извършените експертизи не са правилно определени и че „не се работи по стандарт“, като по този начин опитал да всее съмнение в компетентността на П., но при извършената проверка от Отдел „Контролно-методичен“ се установило, че изчисленията са правилни. А., който е с икономическо образование, се намесвал и друг път в работата на отдела като правел коментари и отправял обвинения в некомпетентност, изисквал писмени доклади с обяснения защо се процедира по конкретен начин, изисквал обяснения за стойностите на резултатите от направените изпитвания и пр. Изискването на обяснения по конкретни случаи ставало без преди това да е уведомена П. като началник на отдела.

От обясненията на другия изслушан началник отдел – С. Т., е установено, че макар да работи отскоро в отдела, там има вътрешно напрежение по повод А., той често изисква обяснения от инспекторите директно като ако констатира допуснати грешки в работата не изслушва инспекторите нито него като пряк ръководител, а директно отива при главния директор и злепоставя колегите.

Въз основа на установеното от проверката по доклада от 09.10.2019г. ДС е приел за установено, че жалбоподателят с действията си, извършени на посочената дата е осъществил от субективна и обективна страна състава на дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.3 ЗДСл – неспазване на кръга на служебните правомощия и чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл – неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация – конкретно чл.14, ал.1 от него, като са изложени подробни съображения за това.

По отношение тежестта на извършените нарушения ДС е приел, че тя е голяма, тъй като А. заема ръководна длъжност и превишавайки правомощията си, при липса на уважение и коректност към колегите си е накърнил правата и достойнството на отделните служители в дирекцията като по този начин е повлиял неблагоприятно върху имиджа им, макар поведението му да не е довело до конкретни неблагоприятни последици за гражданите. Съобразявайки възприетата тежест на нарушението, настъпилите от него вредни последици, формата на вината – пряк умисъл, по отношение на деянието по чл.89, ал.2, т.3 ЗДСл и небрежност по отношение на

деянията по чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното поведение на служителя, ДС е предложил на ДНО налагането на дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.4 ЗДСл – понижение в по-долен ранг за срок от 1 година.

Решението на ДС е взето от всички присъствали на заседанието негови членове, които съответно са подписали протокола.

До жалбоподателя от дисциплинарно наказващия орган е отправена покана изх.№ 78-00-1052/23.12.2019г. /л.17-18 по делото/ да даде писмени обяснения по случая в срок до 10.00 часа на 08.01.2020г. като е предупреден, че непредставянето на обяснения в указания срок ще се счита за отказ от излагане на позиция при условията на чл.93, ал.3 ЗДСл, както и да се яви, за да бъде изслушан от председателя на ДАМТН на 08.01.2020г. от 11.00 часа в сградата на агенцията. Поканата, видно от саморъчно отбелязаното в нея, е получена от оспорващия на 23.12.2019г.

На определената дата /08.01.2020г./ от него с вх.№ 78-00-1052/1/ са заведени писмени обяснения, от които се установява, че е имало разговор в колегиален тон, при който той е поискал да разбере защо е променена практиката при определяне на съставите по арбитражните изпитвания и необходимо ли е отправяне на писмено искане за писмено възстановяване на утвърдената до този момент.

За изслушването е съставен протокол от 08.01.2020г. /л.14 по делото/, видно от който жалбоподателят отрича твърденията на Х. Ш. – да я е нагрубил при разговора им на 09.10.2019г. и не се счита за виновен, тъй като изпълнява заповедите на главния директор на ГД ККТГ в съответствие с конкретните правила и норми.

На 29.01.2020г. от ответника е издадена оспорената заповед, връчена на оспорващия на 30.01.2020г. Жалбата срещу нея е заведена в деловодството на агенцията на 12.02.2020г.

Въз основа на така установеното т фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Според чл.97, ал.1 ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, а такъв според разпоредбата на чл.92, ал.1 ЗДСл е органът по назначаването. В конкретния случай оспорената заповед за налагане дисциплинарно наказание е издадена от председателя на ДАМТН, който според чл.7, ал.2 от Устройствения правилник на агенцията назначава държавните служители и сключва трудовите договори с другите служители в администрацията на ДАМТН, т.е. е орган по назначаването и съответно дисциплинарнонаказващ орган. Предвид това оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Актът, предмет на оспорване е издаден в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК. Спазени са и специалните изисквания към формата и съдържанието на акта, регламентирани в чл.97, ал.1 ЗДСл – в заповедта са посочени трите имена и длъжността на

дисциплинарно наказващия орган; дата на издаването ѝ; трите имена и длъжността на наказани държавен служител; описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; посочени са служебните задължения, които са били виновно нарушени; видът и размерът на наказанието; правното основание за налагането му. Предвид това не се констатира основания за прилагане на отменителното основание по чл.146, т.2 АПК.

В диспозитива на оспорената заповед размерът на наложеното дисциплинарно наказание не е индивидуализиран – посочено е, че се налага дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година“, т.е. буквално е възпроизведен текстът на разпоредбата на чл.90, ал.1, т.4 ЗДСл. Като доказателство по делото е приета Заповед № Д-03/09.03.2020г. на председателя на ДАМТН, с която на основание чл.62, ал.2 АПК е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в оспорената заповед като посоченият текст следва да се чете „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“. Заповедта е връчена на оспорващия на 10.03.2020г. и не е оспорена от него, съгласно изричното изявление на пълномощника му в съдебно заседание на 21.05.2020г., следователно е влязла в сила. Съдът намира, че посоченият процесуален ред е приложим към настоящото производство. Действително индивидуализирането на наказанието е съществен реквизит от заповедта за налагане на дисциплинарното наказание. Пропускът за това би представлявал съществено процесуално нарушение, което не може да бъде поправено с издаването на заповед по чл.62, ал.2 АПК в случай, че въобще липсва индивидуализация на наказанието. В случая обаче, в оспорената заповед е налице индивидуализация чрез посочване на хипотезата от правната норма, приложена от ДНО, както и изрично позоваване на доклада и решението на ДС. Последният, видно от Протокол № 2/13.12.2019г. е предложил налагане на наказание по чл.90, ал.1, т.4 ЗДСл – понижение в по-долен ранг за срок от 1 година. Възприемането от ДНО на това предложение и несъответствието на диспозитива на оспорения акт с него представлява несъответствие между действителната воля на органа и нейното изразяване. Грешка по смисъла на чл.62, ал.2 АПК представлява несъответствие между действителната воля на издателя на акт и тази, обективирана в самия акт, като това са грешки, свързани с грешно изписване на индивидуализиращи белези, грешки при пресмятане и др. По правило тези грешки са формални и не засягат същността на властническото волеизявление, но могат да предизвикат неяснота и трудности при изпълнение на акта, което обективно налага извършването на поправката. Поправянето на ОФГ предполага разкриване на тази вече формирана воля, както е в настоящия случай, а не изменение на разрешението на конкретния случай, в каквато насока са твърденията на оспорващия – в този см. Решение № 9245 от 06.07.2018г. по адм. д. № 1762/2017г., V отд. на ВАС.

Неоснователно е и възражението му, че възможността за поправка на ОФГ в оспорената заповед е преклудирана от подаването на жалбата. Разпоредбите на чл.62, ал.1, ал.2 и ал.3 АПК визират правомощията на административния орган да допълни издаден от него административен акт преди изтичане на срока за обжалването му, да поправи допуснати очевидни фактически грешки

и след изтичане на срока за обжалването му, както и да изясни действителното му съдържание чрез тълкуване. Втората правна възможност, предвидена в чл.62, ал.2 АПК съдържа хипотезата на очевидната фактическа грешка и реда за нейното поправяне. Процесуалната възможност за изменение на влезли в сила актове на администрацията, поради допуснатата очевидна фактическа грешка е изключение от общото правило за стабилитет на административните актове и поради това тя следва да се прилага ограничително - само когато са налице законовите основания за това. Именно поради това, че поправянето на ОФГ предполага разкриване на вече формираната воля на административния орган, а не изменение на разрешението на конкретния случай, законодателят не е обвързал това му правомощие с конкретен срок като нормата предвижда, че поправката може да бъде направена и след изтичане на срока за обжалване, т.е. след влизане в сила на акта. Последица от това е предвидената изрично възможност за обжалване на заповедта за поправка на ОФГ.

Спазена е и процедурата, предвидена в ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание, в който смисъл не са налице основания заповедта да бъде отменена поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл.89, ал.1 ЗДСл държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания. Според ал.2 на с.р. дисциплинарни нарушения са: 1. неизпълнение на служебните задължения; 2. забава изпълнението на служебните задължения; 3. неспазване кръга на служебните правомощия; 4. нарушение на задълженията спрямо гражданите по чл.20; 5. неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Видовете дисциплинарни наказания, които могат да бъдат наложени за извършено дисциплинарно нарушение са посочени изчерпателно във възходящ ред в чл.90, ал.1 ЗДСл и са както следва: 1. забележка; 2. порицание; 3. отлагане на повишението в ранг с една година; 4. понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година; 5. уволнение.

В настоящия случай на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.4 – „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“. Предвид това, че наложеното наказание е четвъртото по тежест от предвидените в законовата разпоредба и след него по тежест е само уволнението, законодателят е регламентирал освен общите изисквания към процедурата и специфични такива. Според общото правило на чл.93, ал.1 ЗДСл, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Когато наказанието е от вида на процесното, законът постановява, че преди налагането му дисциплинарнонаказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане – чл.96, ал.1 ЗДСл. Дисциплинарният съвет има задължение да изясни фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния

служител и обсъжда представените от него доказателства – ал.2 на с.р. Дисциплинарният съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание /ал.3/. От доказателствата по делото се установи, че тази процедура е изпълнена. Във връзка с получен доклад вх.№ Z-9317/09.10.2019г., навеждащ на извод за извършено дисциплинарно нарушение, ответникът е издал Заповед № А-838/02.12.2019г., с която на основание чл.96, ал.1 ЗДСл е наредил Дисциплинарният съвет на ДАМТН да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител И. А. за изясняване на фактите и обстоятелствата, изложени в доклада. След образуването на дисциплинарното дело Дисциплинарният съвет е провел две заседания, поискал е писмени обяснения и е изслушал служителя, както и други служители, имащи отношение към изложеното в доклада. В хода на производството пред Дисциплинарния съвет са обсъдени събраните по дисциплинарното дело доказателства – длъжностни характеристики, вътрешни правила и инструкции, регламентиращи дейността на Отдел ИГСМП и ГД ККТГ. За проведените заседания на дисциплинарния съвет са съставени протоколи, вторият от които от 13.12.2019г. На това заседание са обсъдени всички въпроси, имащи отношение към нарушението и отговорността на служителя като е прието, че е налице основание за реализиране на дисциплинарната му отговорност, изложено е в протокола становище и относно вида и размера на дисциплинарното наказание. Протоколът от заседанието е подписан от всички присъствали на него членове на Дисциплинарния съвет, решението за налагане на дисциплинарното наказание „понижение в по-долен ранг да срок от 1 година“ е взето с изискуемото по чл.96, ал.3 ЗДСл мнозинство. Решението на Дисциплинарния съвет не обвързва дисциплинарнонаказващия орган – единствено негово е решението какво дисциплинарно наказание да наложи, но в случая той е възприел изцяло неговото становище. Обратно на твърденията на оспорващия, именно с представянето на доклада и преписката по дисциплинарното дело, в изпълнение на разпоредбата на чл.96, ал.4 ЗДСЛ, на ответника е станало известно извършването на нарушението, тъй като до изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая не може да се приеме, че нарушението и извършителят са открити, за да се приеме, че е изтекъл срокът по чл.94, ал.1 ЗДСл. Според посочената разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В настоящия случай докладът от 09.10.2019г. на началника на Отдел ИГСМП съдържа единствено твърдения, че поведението на жалбоподателя осъществява състав на дисциплинарно нарушение. Едва след събиране на всички относими доказателства, извършване на необходимите проверки и снемане обясненията на служителя, би могло да се говори, че нарушението е открито. Това според доказателствата по делото е станало на 20.12.2019г., когато с писмо изх.№ Z-12188/20.12.2019г. на председателя на ДС /л.13 по делото/, председателят на ДАМТН е уведомен за становището на съвета по дисциплинарното дело, образувано по негова Заповед №

A-838/02.12.2019г., както и са му предоставени всички доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Считано от тази дата двумесечният срок за налагане на наказанието е до 20.02.2020г. В настоящия случай заповедта е издадена на 29.01.2020г., поради което и този срок не е бил изтекъл към датата на издаването ѝ. Спазен е и другият регламентиран в посочената разпоредба срок – 1-годишен от извършване на нарушението.

В изпълнение на законната процедура /чл.93, ал.1 ЗДСл/ органът по назначаването е поканил служителя да даде писмени обяснения по случая, същите са дадени и приети като служителят е изслушан от председателя на ДАМТН, за което е съставен протокол от 08.01.2020г.

Не се споделят и възраженията, че при издаване на заповедта е допуснато нарушение на чл.91 ЗДСл.

Съгласно длъжностната характеристика на началника на Отдел ИГСМП, действаща към процесната дата – 09.10.2019г., и действащите вътрешни правила и инструкция, конкретните задачи за работа се възлагат от главния директор на главната дирекция. На него и началникът на отдела отчита изпълнението на възложените задачи. Следователно, изисквайки на 09.10.2019г. обяснения от Ш. защо е предложила конкретен служител за участие в състава на групата, провеждаща арбитражните изпитвания, А. е излязъл извън рамките на правомощията му, определени в длъжностната му характеристика. Излизайки от рамките на тези правомощия той е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.3 ЗДСл – неспазване кръга на служебните правомощия.

Установените факти по делото сочат на осъществяване от обективна и субективна страна и на другото вменено нарушение – това по чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл, а именно неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, обн. ДВ, бр.53/2004г., към настоящия момент отменен, но приложим към случая с оглед нормата на чл.142, ал.1 АПК, конкретно чл.14, ал.1 от него. Посочената разпоредба предвижда, че в отношенията с колегите си служителят проявява уважение и коректност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност. Поведението на оспорващия правилно е възприето като несъответстващо на посоченото изискване и накърняващо личното достойнство на Ш.. Макар и в обясненията на А. да не се съдържа директно признание за това, че я е обвинил в неспазване на установените правила, този извод следва от самия факт, че ѝ е поискал обяснение за взетото от нея управленско решение, каквото впрочем с оглед разписаните задължения и отговорности в длъжностната ѝ характеристика, тя не му дължи. Начинът, по който е поискано това обяснение сочи на неуважение към нея, както като специалист в конкретната професионална област, така и като ръководител на Отдел ИГСМП, което уронва престижа ѝ пред подчинените ѝ служители, създава условия за незачитане от тях на авторитета ѝ като ръководител. Това от своя страна създава смут, съмнение в преценката на ръководството на агенцията, че тя отговаря на изискванията за заемане на длъжността и притежава необходимия професионален опит. Безспорно подобно поведение засяга личното достойнство на служителя, демонстрира неуважение към него и води до влошаване на личностните взаимоотношения

в администрацията, което поведение кодексът преследва. Както се установява от съдържанието на оспорената заповед, в мотивите на акта председателят на ДАМТН се позовава на становището на Дисциплинарния съвет по образуваното дисциплинарно дело, в което членовете на съвета изрично са преценили извършеното нарушение като тежко, защото заема ръководна длъжност и изпълнявайки задълженията си е превишавал своите правомощия, отнасял се е неподобаващо към колегите си, уронвайки достойнството и професионалния им авторитет. Именно с оглед тежестта на извършеното нарушение и отношението на служителя към поведението му, представляващо дисциплинарното нарушение, както и при отчитане на последиците за държавната служба, Дисциплинарният съвет е дал становище за налагане на процесното дисциплинарно наказание. Мотивите на Дисциплинарния съвет са възприети от дисциплинарнонаказващия орган като са изложени и собствени такива, вследствие на личните му възприятия при проведеното изслушване на служителя.

В заключение настоящият състав намира, че поведението на жалбоподателя съставлява превишаване кръга на служебните правомощия, както и нарушение на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. С неетичното си поведение жалбоподателят е създал обективна предпоставка за уронване престижа на държавната служба и отслабване на доверието в държавния орган, допуснал е поведение, несъвместимо с изискванията за изпълняване на държавната служба.

Съдът приема за доказано и виновното извършване на дисциплинарното нарушение от служителя, който е съзнавал, че с поведението си нарушава правила и норми, с които е бил запознат и бил длъжен да спазва.

Предвид изложеното, при определяне вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание, дисциплинарнонаказващият орган е отчел всички релевантни факти като изводът му, че за така установеното дисциплинарно нарушение следва да бъде приложено именно това наказание е съответен на фактите по делото и материалния закон.

По изложените съображения, съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

Основателна е при този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Такива са доказани в размер на 1200 лева по договор от 08.04.2020г., приложен на л.331-332 по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. А. срещу Заповед № Д-01/29.01.2020г. на председателя на Държавната агенция метрологичен и технически надзор. ОСЪЖДА И. Б. А. да заплати на Държавната агенция метрологичен и технически надзор сумата в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: